

NS-Kampskrig

#205

5 / 2024 (135)

Leksikon - Michael Kühnen

88 - DEN ØSTLIGE INDOEUROPÆISME

Østindoeuropæisk er en familie af folkeslag af arisk race (se ariere), som gennem migration og erobring bosatte sig og dominerede store dele af Mellemøsten og Centralasien i forhistorisk tid og gav impulsen til de gamle ariske kulturfundamenter i denne region. Som følge af raceblanding (se også racekamp) er østindoeuropæismen stort set forsvundet, men den eksisterer stadig gennem streng raceadskillelse i de høje kaster i Storindien og blandt tilhængerne af Zarathustras oldariske lysreligion i Persien, parseerne. Rester af østlig indoeuropæisk sprogbrug findes også stadig blandt det kurdiske folk.

Sammen med de ariske racemæssige splinter i arabernes og tyrkernes folkeslag udgør disse rester af østlig indoeuropæisme den vigtigste byggesten for Lebensraum-politikken (se Lebensraum) i de nationalsocialistiske partier i Europa (se Nationalsocialistisk Tysk Arbejderparti). I den østlige indoeuropæisme er det især parseerne, der tilhører det store europæiske habitat, hvor Persien for sin del udgør en bro og en indfaldsport til Asien.

Nationalsocialismen stræber efter at fremme den østlige indoeuropæisme på alle områder - racemæssigt, politisk, kulturelt og økonomisk - samt dens genindlemmelse i det ariske skæbnefællesskab og folkeslag, som er beriget af den østlige indoeuropæismes store historie, kultur og tradition.

Østindoeuropæismen er en væsentlig søjle i den panariske verdensherredømme og dermed i den verdensomspændende Nye Orden.

89 - ØSTPOLITIK

Tysklands forhold til Sovjetunionen i atomvåbenalderen må være bestemt af den erkendelse, at Sovjetunionen er en supermagt, som ikke længere kan besejres udefra og ved krig, men som skal overvindes indefra, hvilket kun russerne og de andre befolkninger i Sovjetunionen selv kan gøre.

Heraf følger, at selv om nationalsocialismen forkaster al imperialism - også Sovjetunionens - og især bekæmper dens statsideologi - marxismen, som er i modstrid med artens natur - og til sidst overvinder den, vil den kommende nationalsocialistiske folkestater som sådan ved hjælp af en national tysk østpolitik stræbe efter en balance mellem staterne for at muliggøre og sikre den tyske nations enhed og frihed.

En sådan Østpolitik har intet til fælles med den kapitulations- og afståelsespolitik, som de tyske systempartier har ført siden 1969/00 JdF. Gesinnungsgemeinschaft der Neuen Front formulerer snarere følgende principper for den nationalsocialistiske tyske Ostpolitik:

1. Den nye generations nationalsocialisme giver afkald på tanken om en udvidelse mod øst.

Nyfronten stræber efter at trække BRD ud af NATO og stræber efter den tredje vej mellem øst og vest på det magtpolitiske, økonomiske og forsvarspolitiske område (se også Neutralitet, Socialisme og Folkeforsvar).

3. Den nye front søger Tysklands enhed, frihed og suverænitet, garanterer Tysklands alliancefrihed og neutralitet i øst-vest-konflikten og tilbyder omfattende politiske og økonomiske forbindelser med det sovjetiske imperium.

Den Nye Front kræver genbosættelse af tyskere og tildeling af etniske grupperettigheder til dem i det gamle tyske bosættelsesområde i Central- og Østeuropa, men lader spørgsmålet om statsgrænser stå åbent indtil den endelige gennemførelse af den nye orden i hele Europa. Medmindre Sovjetunionen på sin side stræber efter midlertidige løsninger, f.eks. ved at give afkald på politisk støtte og sikre magt til det polske og tjekkiske landtyveri.

Nyfronten forsikrer Sovjetunionen om, at den vil afstå fra ethvert forsøg på at ryste det sovjetiske imperium på nogen måde udefra, så snart Sovjetunionen for sin del udtrykker sig positivt om mulighederne, tilbuddene og kravene i den nationalsocialistiske tyske Ostpolitik.

90 - PARLAMENTARISMEN

Parlamentarismen er et forsøg, som enten er dømt til at mislykkes eller ikke er blevet taget alvorligt fra starten, på at realisere folkets suverænitet i den stat, som det vestlige demokrati lægger op til, og dermed give dem politisk frihed. Parlamentarismen er således statsformen for liberalismens ideologi, ligesom kapitalismen er dens økonomiske form.

Som ideal er parlamentarismen kendetegnet ved, at alle frit og hemmeligt vælger parlamentsmedlemmer, der som repræsentanter for folket fastlægger statens politik og laver lovene gennem diskussion, afstemning og flertalsafgørelser. Ifølge denne teori afspejler parlamentet derfor folkets politiske vilje og er udtryk for dets formodede suverænitet. Forskellige partier, hvis grundlæggelse og virke skal være frit, deltager i denne viljesdannelse og tilbyder forskellige holdninger og løsningsforslag, som folket kan vælge imellem.

I virkeligheden er det imidlertid sådan, at partierne med deres forskellige holdninger, som i øvrigt for det meste kun tjener de enkelte samfundsgruppers individuelle interesser i kapitalismen, splitter folket og dermed umuliggør deres politiske viljeformning. Denne kendsgerning kræver værdirelativisme blandt folk og gør det muligt for herskerne at manipulere de brede masser efter behag. Da liberalismen har gjort sin historiske alliance med kapitalismen uopløselig og er blevet til liberal kapitalisme, kombineres den uhæmmede materialisme, der udspringer af kapitalismen, også med den værdirelativisme, som parlamentarismen fremmer. Materialisme og værdirelativisme er imidlertid altid kendetegnende for kulturel dekadence. Det følger af alt dette, at parlamentarismen ikke er andet end den scene og det teater, hvor hykleri og materialisme kan udfolde sig for at støtte den herskende minusverden, vildlede folket, fremme dekadence og dermed true bevarelsen og udviklingen af den art af de folkeslag, der er formet af den.

Nationalsocialismen sætter parlamentarismen den politiske mobilisering af den samlede stat, alle samfundsgruppers deltagelse og medansvar i folkets liv gennem korporatismens økonomiske orden og nationens suverænitet, som kun er muliggjort af et frivilligt forenet Volksgemeinschaft, over for parlamentarisme.

Den suveræne nations vilje og dermed beskytteren af den nationale frihed i den ariske races livsrum (se arisk) er det respektive nationalsocialistiske parti i et folk som det eneste aktive statsparti - i Tyskland altså det nationalsocialistiske tyske arbejderparti.

91 - PARSEN

Parseerne er en arisk etnisk-religiøs gruppe af den østlige indoeuropæiske folkeslags familie, der er bosat i Iran (Persien). Persien er et gammelt arisk bosættelsesområde, hvor de nuværende parsier er de historiske arvinger og efterkommere af de ariere, som engang var bærere af det gamle persiske imperium og dets kultur.

Efter Persiens erobring af islam, som de sejrende arabere bragte ind i landet, svandt aryanismens racemæssige substans mere og mere, men uden nogensinde helt at forsvinde fra folkets krop. Bortset fra de små rester af arisk blod i det nuværende persiske folk har den østlige indoeuropæiskhed i denne region overlevet, især blandt parsierne og det etniske mindretal af kurdere.

Det unikke for den moderne østindoeuropæiskhed er imidlertid, at parsierne ikke blot er racemæssigt bevidste om arisk blod, men også er meget bevidste om det og stolte af det. De bevarer det ariske blod på den ene side ved at holde fast ved Zarathustras førislamiske, ariske ildreligion og på den anden side ved en streng raceadskillelse, som kun tillader ægteskaber inden for den etniske minoritetsgruppe og med europæere, hvilket også vidner om en udtalt bevidsthed om det forhistoriske racemæssige slægtskab med de ariereboere, der bosatte sig i Europa.

Parsierne - for det meste efterkommere af de ariske prins- og præstefamilier i Persien, som selv efter den islamiske erobring holdt fast ved den gamle tro og bevidstheden om deres racetilhørsforhold - ærer hagekorset som et helligt tegn på den ariske race. Med alt dette repræsenterer parsierne en ideel allieret for den europæiske nationalsocialisme i bestræbelserne på at skabe det fjerde rige, som skal omfatte hele det store europæiske livsrum, herunder Iran som en strategisk bro til Asien.

Nationalsocialismen stræber efter og fremmer genfødslen af den østlige indoeuropæiskhed og søger at styrke den politisk, racemæssigt, kulturelt og økonomisk. Perserne spiller en nøglerolle i denne sammenhæng, fordi de på den ene side skal opretholde den politiske forbindelse med de fjerneste grænseområder i det store europæiske habitat, og på den anden side skal de danne bro til resterne af den østlige indoeuropæisme i det store indiske område.

92 - FJENDTLIG OVER FOR PARTIET

I det nationalsocialistiske partis partiliv (se Nationalsocialistisk Tysklands Arbejderparti) er en partifjende et (tidligere) partimedlem, der alvorligt, bevidst og bevidst overtræder grundlaget og principperne for det organisatoriske og/eller politiske partiarbejde. Det drejer sig om alvorlige overtrædelser af disciplin, kammeratskab, vilje til engagement og offervilje i den politiske kamp og loyalitetspligt ved bevidst forræderi. Det betyder også rent personlige,

partiskadelige ambitioner op til personkult og/eller en aktiv og alvorlig afvigelse fra den generelle linje op til spaltning af partiet.

Partiets fjende, som er opstået af partiet selv, er nationalsocialismens værste, mest etisk forkastelige og menneskeligt ringeste fjende - han er Untermensch!

Man kan ikke bebrejde nogen, hvis deres overbevisning ændrer sig eller deres indre styrke ikke længere er tilstrækkelig til at opfylde de krav, der stilles til en partikammerat som medlem af et folks kampelite - men det er foragteligt at beskadige, bekæmpe og sabotere det, man selv engang troede på, og det, som ens kammerater fortsat kæmper for, gennem de handlinger, der er beskrevet ovenfor.

Den, der mener, at han må forlade den fælles front, fordi troen eller viljen har forladt ham, kan gøre det stille og roligt og ubemærket, for vores kamp er baseret på fri vilje og racestolthed, på personligheden, der frivilligt tjener sin nation - men den må aldrig blive en fjende af partiet!

93 - PARTIPROGRAM

Det Nationalsocialistiske Parti er nationens politiske avantgardeorganisation og kæmper for at bane vejen for den nye orden. Denne vej er defineret af et uforanderligt partiprogram, hvis opfyldelse fører til opbygningen af den nye orden og derefter til opløsningen af partiet, som så har opfyldt sin opgave. Partiprogrammet er uforanderligt, fordi målet og de politiske betingelser, der er nødvendige for det, også er uforanderlige. Men partiprogrammet skal naturligvis af og til kommenteres for at forblive forståeligt i en foranderlig virkelighed. Kommentarerne til partiprogrammet er en del af partilinjen (se Generallinjen).

Partiprogrammet for det nationalsocialistiske parti i Tyskland er nedfældet i det nationalsocialistiske tyske arbejderpartis 25 punkter af 24. februar 1920/30 JdF. Der har hidtil været to officielle partikommentarer: af Pg. Gottfried Feder (gældende indtil 1933) og af Pg. Alfred Rosenberg (gældende indtil 1945). Siden da har den politiske virkelighed for nationalsocialismen i Tyskland ændret sig fuldstændigt. I november 1985/96 fremlagde JdF Pg. Michael Kühnen derfor en ny kommentar til de 25 punkter, som skal tjene som en midlertidig bro mellem det gamle parti og det nye parti, der skal oprettes, så længe nazistforbuddet varer, og dermed indtil en ny officiel partikommentar udgives, og som sådan er en del af den generelle linje i Nyfrontens Gesinnungsgemeinschaft.

NSDAP's partiprogram proklamerer i det væsentlige kravene om tysk nationalisme, socialisme og racebevidsthed (se racehygiejne) samt de fire nationale frihedsrettigheder nationaløkonomi (se rentebinding), völkisk retspraksis, folkets forsvar og völkisk kultur (se kulturrevolution):

Punkt 1-3 (1. selvbestemmelsesret, 2. retfærdig fredsorden (se fred), 3. Lebensraum) er den tyske nationalismes krav.

I punkt 4-8 (4. Etnicitet og statsborgerskab; 5. Udlændingelovgivning for alle ikke-tyskere; 6. National styring; 7. Tyskland for tyskerne; 8. Repatriering af udlændinge) blev partiets racemæssige krav om overfremmedgørelse af det tyske folk og nødvendigheden af raceadskillelse som en forudsætning for bevarelse og udvikling af arten fastlagt.

I centrum af de 25 punkter i NSDAP's partiprogram står kravet om realisering af det socialistiske Volksgemeinschaft med punkterne 9-10 (9. Volksgenossenes rettigheder og pligter (se lighed); 10. ret til arbejde, pligt til at arbejde; 11. opbygning af det socialistiske Volksgemeinschaft; 12. konfiskation af alle krigsgevinster; 13. nationalisering; 14. profitdeling; 15. generøse alderspensioner; 16. fremme af middelklassen; 17. jordreform; 10. dødsstraf for Volksschädlinge).

Disse punkter sikrer den nationale frihed for den nationale økonomi. I punkt 11, som er den første hjørneste i partiprogrammet, indeholder de kravet om at bryde rentespændet.

Punkt 19 (tysk lov) sikrer den frie völkiske kompetence.

I punkt 20 forklares omorganiseringen af uddannelsen med de to uddannelsesmål: Fællesskabsidé og eliteuddannelse (se Elite og eliteuddannelse).

Punkt 21 (folkesundhed) danner grundlaget for den nationalsocialistiske politik for racehygiejne.

Punkt 22 (Folkets forsvar) sikrer den nationale frihed til folkets forsvar gennem dannelsen af en folkehær.

I punkt 23 forklares den tyske kulturrevolution, der førte til den völkiske kulturs frihed.

Punkt 24 (Gemeinnutz vor Eigennutz) udgør den anden hjørneste i partiprogrammet og forklarer partiets etik med henvisning til forpligtelsen til en positiv kristendom, der forstår nationalsocialismen som et bånd af kærlighed og gensidig tillid mellem det tyske folk.

Endelig opfordres der i punkt 25 til en statslig reform.

I indledningen til NSDAP's partiprogram beskrives det som et tidsprogram, hvis opfyldelse fører til opløsning af partiet. Det sidste ord indeholder partiledernes selvforpligtelse til at opfylde partiprogrammet med fare for deres liv. Endelig besluttede NSDAP's generalforsamling i 1925, at partiprogrammet var ufravigeligt. Men i slutningen af alle programerklæringer står for Tysklands nationalsocialister førerens politiske testamente:

"Af mine soldaters ofre ved fronten og af min tilknytning til dem selv til døden vil frøet på den ene eller den anden måde igen spire til en strålende genfødsel af den

nationalsocialistiske bevægelse og dermed til realiseringen af et ægte Volksgemeinschaft."

Adolf Hitler.

94 - PERSONLIGHED

Personlighedsbegrebet i nationalsocialismen er tæt forbundet med frelsesbegrebet, med den enhed af tanke, vilje og handling, der skal tilstræbes i en etisk høj kvalitetstanks tjeneste. Den nationalsocialistiske personlighed er derfor en person, i hvem viden, vilje og handling udgør en enhed. Den biologiske humanisme som nationalsocialismens videnskabelige vidensteori, der udforsker virkeligheden af menneskets natur som biologisk art i sit miljø, er svaret på stræben efter viden. Viljen finder sit fuldendte udtryk i den ariske menneskes frivillige indlemmelse (se arisk) i det nationalsocialistiske parti (se Nationalsocialistisk Tysk Arbejderparti), som er folkets viljebærer. Endelig er gerningen for nationalsocialisterne indbegrebet af "ja" til livet, som er en konstant kamp for tilværelsen.

Viden, vilje og handling er imidlertid ikke et mål i sig selv for nationalsocialisten, men skal tjene en etisk værdifuld idé. Nationalsocialisten lever ikke for sig selv, men for de ideer og værdier, der gør hans liv værdifuldt og meningsfuldt. Dette er kernen i den nationalsocialistiske værdiidealistiske etik. Den højeste værdi er imidlertid fællesskabet - frem for alt fællesskabet mellem mennesker og racer, som er forudsætningen for alt menneskeliv.

Denne sammenhæng forklarer Führer Adolf Hitlers krav om, at nationalsocialisterne og frem for alt partimedlemmerne skulle stræbe efter at legemliggøre "racens og personlighedens højeste værdi". De to hører sammen. Kun de, der realiserer alle deres talenter, tilbøjeligheder og evner i en harmonisk enhed af tanke, vilje og handling og stiller dem i tjeneste for bevarelsen og udviklingen af deres races og folks art, er virkelig personlige.

Denne livsindstilling kræver selvindsigt og selvrealisering af det ariske menneske som fællesskabsvæsen, hvilket er en forudsætning for, at en arisk højkultur kan blomstre i den nye orden, ligesom omvendt realiseringen af værdierne i en sådan arisk kultur er en forudsætning for et værdifuldt og meningsfuldt liv for det enkelte menneske - et menneske, der bliver en personlighed. "Kend dig selv" og "bliv hvad du er" - grundlæggende krav i den gamle ariske filosofi - får således afgørende betydning for nationalsocialisten og bliver grundlaget for hans liv.

Det er ikke den person, der anerkender et verdenssyn som korrekt, accepterer et politisk partiprogram og støtter et parti, der allerede er nationalsocialist, men den person, der stræber efter frelse og stræber efter at blive en fællesskabsbunden personlighed. Dette er en livslang opgave. Alle ariske folk skal introduceres til denne opgave. Alle partikammerater i det nationalsocialistiske parti må søge at

realisere denne opgave for sig selv. For partiets politiske soldat (se Soldatentum og Sturm-Abteilung) udgør det det sjette bud i hans livsindstilling: "Arbejd på dig selv". For enhver ægte, naturlig leder (se Führerprinzip) er personlighedsdannelse imidlertid en uomgængelig forudsætning. Personligheden er derfor på ingen måde en frugt af den borgerlige individualisme (se også Bürgertum), men tværtimod et nøglebegreb i den nationalsocialistiske fællesskabsopfattelse.

95 - PERSONLIGHEDSKULT

Det nationalsocialistiske parti (se Nationalsocialistisk Tysk Arbejderparti) er folkets eneste politiske vilje i løbet af den nationalsocialistiske revolution fra partiets grundlæggelse til dets opløsning efter gennemførelsen af den nye orden (se også vilje). Partiet er organiseret efter Führer-princippet. I spidsen står partilederen, som har næsten ubegrænset autoritet og ansvar.

På grund af Adolf Hitlers enestående historiske genialitet eksisterede der indtil hans død en enhed mellem Føreren, partiet og folket, eller med andre ord: partiets og folkets vilje var udelukkende legemliggjort i Adolf Hitlers personlighed. Den, der efter Føreren død kræver det samme af sig selv - dvs. sætter sin person og sin vilje over partiet, kalder det identisk eller sidestiller sig selv med det, er en arrogant slyngel!

Alle - fra det almindelige partimedlem til partilederen - er et redskab for partiet, hvis kollektive visdom er legemliggjort i Senatet. Den enkelte - op til og med partilederen - er kun noget værd i det omfang, han integrerer sig i partiet og tjener det. Den, der - uanset niveau - hæver sig selv over partiet, dets struktur og dets krav om disciplin og loyalitet, eller som lader personlige tilhængere optræde og ønsker at bestemme partiets image, eller som går ind for eller kræver dette, gør sig skyldig i personkult. Det er helt i modstrid med nationalsocialismen og partiets selvforståelse.

Enhver, der bevidst og bevidst, aktivt eller passivt, gør sig skyldig i personkult, bringer partiets enhed og mening i fare og bliver partiets fjende.

Sjov under hagekorset

En samling af anekdoter samlet af Gerhard Lauck

35.

Hørt i et talkshow i Pennsylvania under Golfkrigen...

Radioprogramvært Barry Fein: "Ja, har du en kommentar til krigen?"

Opkalder: "Jeg tror faktisk, at problemet startede tilbage i Nazi-Tyskland..."

Jeg er helt enig, Fein: "Saddam Hussein er bare en anden Hitler!"

Opkalder: "Det var ikke lige det, jeg tænkte på."

Fein: "Kom så, kom så!"

Opkalder: "Det forekommer mig, at der aldrig ville have været nogen problemer i Mellemøsten, hvis bare Hitler havde haft mikrobølgeovne..."

Fein: "Argh! Du er syg! Jeg vil ikke tillade nogen hadere i mit show! Næste opkalder!"

36.

En sort medarbejder gik rundt på kontoret i januar sidste år og forsøgte at sætte os hvide folk på spidsen. Han spurgte en nationalsocialist: "Og hvordan vil I fejre Martin Luther King Jr.'s fødselsdag i år?"

"Åh, jeg går ud fra, at det er blevet en familietradition i vores hjem."

"Og hvad er det?" spurgte den overraskede jigger.

"Ja", svarede kammeraten, "hver 15. januarth går vi ud på balkonen og spiser en chokoladecake."

37.

Sandheden kan være sjovere end fiktion. *The Origin of the Races*, den mest geniale undersøgelse af menneskets begyndelse, blev skrevet af en antropolog ved navn Carlton S. Coon! Endnu mere morsomt er det, at han i sit pionerarbejde påviste, at den moderne afrikanske neger nedstammer fra foreninger mellem uddøde, primitive kaukasiske stammer og ... pygmæer!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Number 104 English 1973 28. April 2017 61/20

Der Kampf geht weiter !

Seitlich Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Widerstand von Massenmord, Vertreibung, Verfolgung und Verdrängung haben nicht ausgerottet, den Kern der gesamten Idee unseres hoch geliebten Führers Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind von der glorreichen Zukunft und dem Kampfe um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der wesentliche Gegner ist aber nicht, den Wilhelm II. gegen alle weißen Völker (?) zu befehlen. Seine Mord und Entwürdigung, Chrenkennung und Rassenmord.

Ob "Lüge" oder "Lüge", als ein Willempfänger oder ein "Steinmetz", als ein Propagandamaterial bewahrt oder auf einem Schachbrett stehen. Am Ende Nationalsozialisten ist unser Pflicht!

Hail Hitler!
Gerhard Laska

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Forreste rapport
Interview med Molly

Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligvis filosofiske og kunstrelaterede.

Beskriv venligst din holdning til sidstnævnte emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotoalbumet, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeheden her (www.measuringtheancient.com/truth.htm). Jeg er nlet op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere at lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver den begravede fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lys. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

the **NEW ORDER**

Number 174 (3/22) Founded 1978 April 26, 2022 (138)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinmen fight side by side for the preservation of our white folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all white folk. His means are non-white immigration, culture denigration, and re-education.

Whether "Lüge" or "Lüge", whether in election battles or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerhard Laska

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
Hundredvis af bøger på mange sprog
Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info